

מסכת ידיים

פרק א'

א. מי רביעית נותנים לידיים, לאחד, אף לשניים. מחלוקת לג, לשלה או לארכעה. מlag, לחמשה ולעשרה ולמאה. רבי יוסי אומר, ובלבד שלא יפחח לאחרון שביהם מרוביעית. מוסיפים על השנאים ואין מוסיפים על הראשונים:

ב. בכלל הכלים נותנים לידיים, אפילו בכלי גללים, בכלי אבני, בכלי אדמה. אין נותנים לידיים, לא בקדנות הכלים, ולא בשולי המטבח, ולא במגופת החבית. ולא יתנו לחברו בחפניו, מפני שאין ממלאין ואין מקדשין ואין מזין מי חטא ו אין נותנים לידיים אלא בכלי. ואין מצילין בצד מפתיל אלא כלים, שאין מצילין מיד כלי חרש אלא כלים:

ג. המים שנפסלו משתית הבימה, בכללים, פסולים. ובקרקעות, כשרים. נפל לתוך די, קומס, וקונגנום ונשפכו מראותו,

פסולין. עשה בהם מלאכה או ששרה בהם פתו, פסולין. שמעון

הפני אומר, אפלו נתפינו לשרות בזה ונפל לשני, כשרים:

ד. הדים בהם את הכלים או שפהה בהם את המדות, פסולין.

הדים בהם כלים מודחים או חדשים, כשרים. רבוי יוסף פסול

בחדשים:

ה. המים שהנחתום מטביל בהם את האלקין, פסולין. וכשהוא

מדיח את ידיו בהם, כשרים. הכל כשרים לפני לדיים, אפלו חירש

שוטה וקטן. מכך חבית בין ברכו ונויטל. מטה חבית על צדה

ונוטל. והקוף נוטל לדיים. רבוי יוסף פסול בשני אלו: